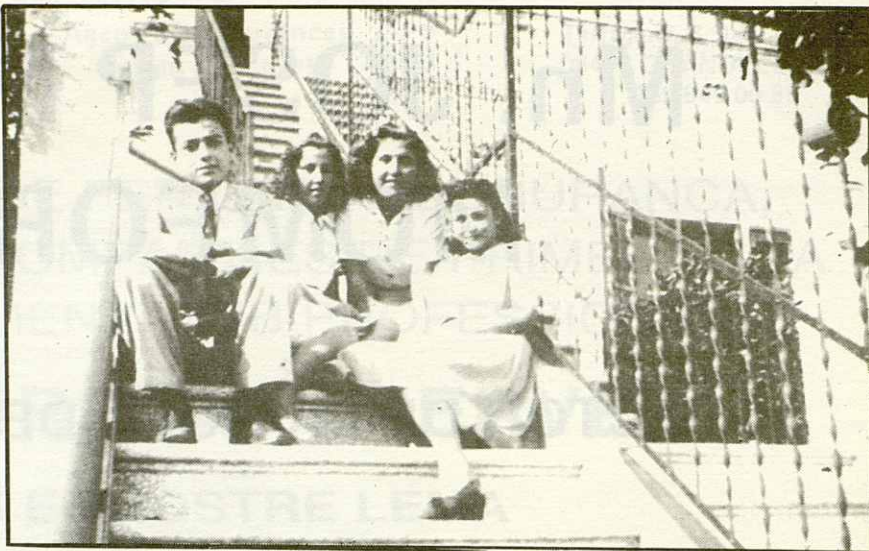

Però per què vàreu decidir fer-vos capellà? Com va néixer la vostra vocació?

Jo sempre he llegit molt, des de petit (el pare ens regalava molts llibres). Vaig llegir vàries obres de Tihamer Toht, bisbe de Budapest, que em varen impressionar força. Recordo, en especial, la titulada *El jove creient*.

A part, a casa, que érem molt creients, el pare ens havia acostumat a llegir la Bíblia. I, d'alguna manera, l'estada a l'escolasticat de Montserrat també hi va influir força.

Mn. Josep M. Momfort amb les noies de la colla d'amics amb que anava.

"L'ANY 42 A L'EDAT DE 18 ANYS VAIG DIR A LA NOIA AMB QUE ANAVA QUE HO DEIXESSIM CORRER I VAIG ANAR AL SEMINARI, ON VAIG FER DOS CURSOS EN UN"

Hi va influir força el seu pare en aquesta decisió?

En alguna mesura. De tota manera, aquest llaç entre la vida normal i la vocació, aquest "per què la vocació?" és una d'aquelles coses que no s'entén si no s'ha viscut. ¿Per què aquest canvi vital tan important i sobtat, per què la vocació? Doncs de cop i volta se t'apareix un clixé mental nou, que te'l trobes, que no l'has buscat, però que et crida la consciència. De tota manera, jo he continuat essent el Momfort de sempre, el rebel, l'incostant.

Sou inconstant?

I tant que sí ... Un bon professor que vaig tenir al seminari em definia com "*la inconstància constant*".

Quan de temps hi vàreu estar al seminari?

Dos anys i mig; fins el febrer del 1945, que vaig haver d'anar, amb tres companys més, a fer el servei militar a Melilla.

Com és que, essent seminarista, vàreu haver de fer el servei militar?

Doncs sí que el vaig haver de fer, i dos anys i mig que m'hi vaig estar. Per què? Doncs ben bé no ho sé, però el vaig haver de fer, amb tres companys més. Durant el servei, però, vaig començar a adonar-me de com Déu em protegia.

Per què ho dieu això?

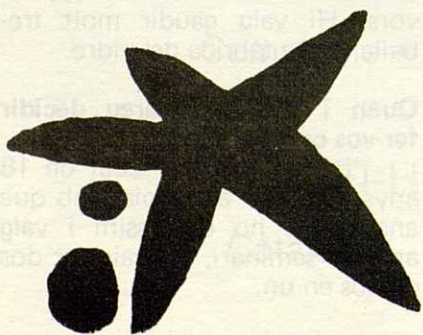
Doncs perquè així va ser. El primer dia de permís vàrem recórrer els convents de monges

de Melilla per veure si ens volien rentar la roba, i vàrem anar a parar a un, la superiora del qual coneixia la dona del coronel ... Tot plegat, que vaig ser destinat a l'hospital, on vaig aprendre els primers fonaments de medicina ajudant un cirurgià. Va ser una experiència molt bona.

"UN BON PROFESSOR QUE VAIG TENIR AL SEMINARI EM DEFINIA COM "LA INCONSTANCIA CONSTANT"

En teniu, doncs, un bon record de Melilla ...

Sí, sí ... I tant és així que hi he tornat dues vegades. Fins i tot vàrem portar la mare de Déu de Montserrat a Melilla, i encara hi és.

"la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS